

Word een Vriend

Als u ons een warm hart toedraagt kunt u ons op twee manieren steunen. Met een eenmalige gift, of u kunt Vriend worden van de stichting tot Steun aan het Hospice Zutphen voor een bedrag van minimaal € 20 per jaar. De Stichting is door de belastingdienst aangewezen als een instelling die uw gift of donatie belastingvrij mag ontvangen. U kunt daardoor onder bepaalde voorwaarden het door u geschonken bedrag als aftrekpost opvoeren in uw aangifte inkomstenbelasting van dat jaar; een legaat kan vrij van schenkingsrecht gegeven worden (ANBI-regeling). Via een notariële akte kunt u geheel belastingvrij schenken. Nadere inlichtingen hierover zijn bij de stichting verkrijgbaar.

Mijn gegevens zijn:

Naam dhr. / mw.
Adres
postcode en plaats
telefoonnummer
e-mailadres
rekeningnr.
ten name van te

ik doe een gift aan de Stichting tot Steun en machtig de stichting een bedrag van € _____ eenmalig van mijn rekening af te schrijven.
U kunt ook een gift overmaken op rekening nummer 48.69.24.297 van Stichting tot Steun Hospice Zutphen te Zutphen.

ik word Vriend van de Stichting en machtig de Stichting om jaarlijks een bedrag van € _____ (minimaal € 20) van mijn rekening af te schrijven.

Handtekening

Datum

Stuur deze strook in een gefrankeerde enveloppe naar Hospice Zutphen, Thorbeckesingel 2, 7204 KS Zutphen, of lever hem in bij het hospice.

Met uw steun maakt u het mogelijk ons werk voort te zetten.

COLOFON:

Nieuwsbrief van de Stichting Hospice Zutphen

Thorbeckesingel 2
7204 KS Zutphen.
Telefoon 0575 566 333
e-mail:
hospicezutphen@hetnet.nl
www.hospice-zutphen.nl

rekeningnr. 48 69 24 297
t.n.v. Stichting tot Steun
Hospice Zutphen te
Zutphen

redactie:
Johan Drewes

eindredactie:
Fiona van Gemert

Vormgeving:
Rio Nieuwburg

Fotografie:
Frans Rentink

Drukwerk:
gratis verzorgd door:
Mailstreet te Deventer

Onjuiste gegevens?
Wilt u bij verhuizing of
onjuiste adressering de
onderstaande gegevens
per mail of briefkaart
doorgeven aan Hospice
Zutphen
- Naam
- Oud adres
- Nieuw adres
- Postcode
- Woonplaats

Nieuwsbrief
Hospice Zutphen

Jaargang 2
nr 2 december 2008

INHOUDSOPGAVE:

- 1
KleurRijk Leven
- 2
Van het bestuur
Berichten
- 3
Wie Wat Waar
Eten bij Nicolien
Van één van de vrijwilligers
- 4/5
In gesprek met
Anneke Dorhout Mees,
stichter van Hospice
Zutphen
- 6
Sponsorloop FNV Bouw
De film van Pim
- 7
Verwendag 2008
De PR-film van Net00
- 8
Word een Vriend

Hospice Zutphen

Thorbeckesingel 2 | 7204 KS Zutphen

Adres
Postcode Plaats

kix kode sand code

34.000 euro voor het hospice

De kunsttentoonstelling 'KleurRijk Leven' had van 26 tot 28 november plaats in de Burgerzaal in Zutphen. Deze tentoonstelling bood een overzicht van hedendaagse Zutphense en Warnsveldse kunst.

Nooit eerder is een dergelijk overzicht te zien geweest. Nog meer bijzonder was het, dat de kunstenaars hun werk gratis ter beschikking stelden waardoor de opbrengst volledig aan het hospice ten goede kwam. Vele sponsors en een groot aantal vrijwilligers zetten zich in om de tentoonstelling mogelijk te maken.

Ook de veiling op zaterdagavond 29 november trok veel mensen, van wie sommigen met meerdere aankopen huiswaarts keerden. Driekwart van al het aangeboden werk werd verkocht. Veilingmeester Aart van der Houwen bracht zelfs zijn stropdas onder de hamer!

De kranten besteedden er verschillende keren aandacht aan met pagina's vol foto's en interviews met de organisatoren Everdien Vanderlijde en Johan Drewes. In de maanden voorafgaand aan de tentoonstelling boden steeds meer kunstenaars hun werk aan. Ook particulieren schaalden zich in die rij en haalden werk van de wand om dit ter beschikking te stellen. Het werden er zoveel dat zelfs een stop moest worden ingelast. Taxateur Wouter Derksen kende alle werken een passende (bodem)prijs toe, variërend van € 10 tot € 3.500. Voor elk wat wils dus. Een schitterende catalogus met foto's van de aangeboden kunst van de hand van Frans Rentink werd een hebbeding dat in geen Zutphens huis mag ontbreken. Het werd een doorslaand succes. Bijna duizend mensen bezochten de tentoonstelling.

De verkoop tijdens de tentoonstellingsdagen en de aansluitende veiling brachten het fenomenale bedrag van ruim € 34.000 op. Dit is bestemd voor het gastenfonds van het hospice. En misschien even belangrijk: er zullen nu nog maar weinig mensen in Zutphen zijn die nog nooit van het hospice hebben gehoord.

Kunsttentoonstelling doorslaand succes

Met de opbrengst van de tentoonstelling is een belangrijke bijdrage geleverd aan de doelstelling van het hospice, namelijk: een thuis bieden aan mensen in hun allerlaatste levensfase; een huis toegankelijk voor iedereen. Arm en rijk.

Van het bestuur

Er gebeurt veel in ons hospice, meestentijds zijn alle vijf kamers bezet, wat betekent dat er dan drie vrijwilligers zijn ingeroosterd. Doordat het vakantie was en doordat bovendien een aantal vrijwilligers door ziekte geplaagd werd, was het gevolg voor de anderen: veel diensten draaien. Dankzij hun inzet zijn we er goed doorheen gekomen.

Inmiddels kregen nieuwe vrijwilligers op de verwendag hun vlinder, terwijl er ook alweer een nieuwe groep met de opleiding gestart is. Ons hospice aardt goed in Zutphen! Er wordt door de coördinatoren hard gewerkt aan het opzetten van een goedlopende organisatie: Suzanne Biewinga is er zelfs drie maanden voor vrijgesteld.

Voor gasten die langer dan een of twee weken blijven is het soms moeilijk om het hele bedrag van de dagvergoeding op te brengen. We zijn dus bezig met een gastenfonds dat, indien noodzakelijk, voor aanvulling kan zorgen. De tuinplannen vorderen gestaag, veel ondernemers hebben toegezegd aan de realisatie daarvan bij te dragen. De coördinatie (en het initiatief) zijn in handen van de Zutphense Soroptimisten.

Samengevat kunnen we zeggen dat het hard werken is, maar dat de sfeer geweldig is! Het gaat goed met ons hospice.

VAN HET BESTUUR

Berichten

Hospice steeds drukker

Het hospice raakt in steeds bredere kring in Zutphen en wijde omgeving bekend. Het gevolg is dat tegenwoordig vrijwel altijd vijf gasten in het hospice zijn opgenomen. De vijf beschikbare kamers zijn dan ook bijna voortdurend in gebruik. Vaak is er zelfs een korte wachtlijst met mensen die zo spoedig mogelijk willen worden opgenomen. Tijdig aanmelden is, als dat tenminste mogelijk is, aan te raden.

Echtpaar opgenomen

Ook een (echt-)paar dat gelijktijdig terminaal ziek is, kan worden opgenomen in het hospice. Een van de kamers van het hospice is speciaal gebouwd om ruimte te bieden aan twee terminaal zieke mensen. In de praktijk blijkt dat ook de andere kamers daarvoor ruim genoeg zijn. Deze zomer verbleef voor het eerst een echtpaar in het hospice. Voor hun kinderen was het hospice vele weken lang een tweede thuis.

Nieuwe vrijwilligers

Naast de medische en verpleegkundige zorg door huisarts en verpleegkundigen leveren zo'n zestig goed opgeleide zorgvrijwilligers een grote bijdrage aan het welzijn van de gasten in ons hospice. Zij helpen de gasten bij hun persoonlijke verzorging, zorgen voor eten en drinken, doen de was, kleden het huis aan met bloemen en hebben voor ieder aandacht en tijd voor een praatje.

Dit najaar zijn tien nieuwe vrijwilligers aan de basistraining begonnen. Vanaf februari zal weer een groep van ongeveer tien nieuwe vrijwilligers worden opgeleid. Wie daarvoor belangstelling heeft, kan zich melden bij het hospice.

Kindertekeningen

In sommige steden stuit een nieuw hospice op bezwaren van omwonenden. Zij worden niet graag geconfronteerd met een passerende ambulance of rouwauto.

In Zutphen hebben we een heel andere ervaring. In de zomervakantie brachten kinderen uit de straat ontroerend mooie tekeningen die zij hadden gemaakt voor de gasten, "voor de mensen die zo ziek zijn".

Boodschappen

De nieuwe vestiging van AH in Warnsveld bood bij de opening van de winkel in oktober aan drie mensen de gelegenheid om te shoppen voor een goed doel. Interniste Sjoukje Nauta van het Spitaal laadde een kar boordevol boodschappen voor het hospice. Nauwkeurig stapelend verzamelde zij een auto vol aan nieuwe pannen, ander keukengerei, diepvriesproducten, nuttige en lekkere etenswaren en bloemen. Bovenop de enorme stapel prijken vier taarten die de feestvreugde nog verder verhoogden.

Verwendag 2008

'Geniet van deze dag, jullie hebben het verdiend'

Eén keer per jaar worden al onze vrijwilligers in het zonnetje gezet. Dit jaar was dat op 28 oktober. De bijeenkomst begon in het Stedelijk museum, in de mooie Refterzaal. Speciale gasten waren mevrouw Anneke Dorhout Mees, de stichter van ons hospice, en burgemeester Gerritsen.

Dertien nieuwe zorgvrijwilligers kregen hier hun 'vlinder' opgespeld. De film van Pim en de audiovisuele presentatie van NetOO beleefden hun première – wat zijn ze mooi geworden – en de schitterende catalogus van de verkooptentoonstelling van Zutphense en Warnsveldse kunstenaars die eind november plaatsvond werd aan de burgemeester uitgereikt. Deze trok direct zijn portemonnee: 'Het is voor een meer dan goed doel, ik ben zeer onder de indruk van jullie werk. Geniet van deze dag, jullie hebben het verdiend.'

Na dit officiële deel ging het zonnetje pas echt schijnen: happen en stappen in Zutphen met bijna alle vrijwilligers. De laatsten verlieten rond half elf het IJsselpaviljoen waar ze lekker gegeten hadden. Moe, maar tevreden terugkijkend op een zeer geslaagde dag.

Onze bijzondere dank gaat uit naar Ford Deventer-Zutphen, de firma Schoorl, de firma Engelen en de gemeente Zutphen. Zij maakten deze dag financieel en materieel mogelijk. Het kon niet beter!

De PR-film van Net00

Iris van de Kamp is directeur van Tien Plus Onderwijsinnovatie Partners, aangesloten bij het Netwerk Ondernemende Onderwijskundigen (NetOO). In januari van dit jaar nam zij contact met ons op om te kijken of het hospice kan gebruiken bij lezingen en het werven van fondsen. NetOO bood ons dit project aan. Wij waren direct enthousiast en wilden heel graag gebruik maken van dit mooie aanbod.

Iris ging aan de slag en benaderde vervolgens Frans Rentink, fotograaf en voormalig voorzitter van Fotografencollectief De Zutphense en Klaudie Bartelink, directeur van Learning by Action, eveneens aangesloten bij NetOO. Frans kwam gedurende enkele maanden fotograferen in het hospice. Verschillende gasten en hun familie waren bereid om aan het project mee te werken. Begin september beschikten we over een schitterende collectie foto's.

Klaudie nam vervolgens de montage voor haar rekening waarbij zij gebruik maakte van muziek en teksten die gezamenlijk zijn uitgezocht. Op 28 oktober, de verwendag van de vrijwilligers, vond de feestelijke première plaats. Het is een prachtige film geworden. Samenwerken met Iris, Frans en Klaudie was een heel bijzondere ervaring. De film zal een geweldige aanvulling en ondersteuning zijn van het werk van de PR-commissie.

De film van Pim

Toen Pim Helmich, leerling van de opleiding 'Multimedia Vormgeven' van het Grafisch Lyceum in Zwolle ons in het voorjaar aanbod om in het kader van zijn afstudeeropdracht een film over het hospice te maken, krabden we ons eerst wel even achter de oren. Kort daarvoor had NetOO immers hetzelfde aangeboden en dát was een professionele organisatie.

We besloten om Pim voor te stellen een voorlichtingsfilm voor potentiële vrijwilligers te maken. Hij was enthousiast over dit idee. We maakten de afspraak dat Pim een aantal diensten met ons mee zou lopen om de sfeer te proeven en mee te maken wat vrijwilligers meemaken. En dat was niet niks voor een eenentwintigjarige. We bespraken welke zaken er in de film ter sprake zouden moeten komen en stelden samen een draaiboek op.

In enkele weken nam Pim vervolgens vele uren beeldmateriaal op en daarna kon de montage beginnen. We zagen eerst de ruwe vorm en waren enthousiast: hoe is het mogelijk dat een zo jong mens als Pim de gewenste sfeer zo goed aan weet aan te voelen. Het eindexamenwerkstuk kreeg als eindbeoordeling een ruime acht en werd op speciaal verzoek van de directeur van het Deltion College gepresenteerd tijdens een expositie van geselecteerd eindexamenwerk in de Broerenkerk in Zwolle.

Het is een prachtige film geworden die voor het eerst vertoond werd op een voorlichtingsmiddag voor mogelijk nieuwe vrijwilligers, maar die zijn echte première beleefde op de verwendag voor de vrijwilligers. De film maakte ook hier veel indruk. We zijn er erg blij mee en we zijn Pim dan ook heel dankbaar. We wensen hem veel succes in zijn verdere carrière.

FNV-Bouw loopt Pieterpad voor het hospice

In het kader van de landelijke actie Loop het vijftientigjarige Pieterpad en steun een Goed Doel, liep de afdeling IJsselvallei van FNV-Bouw op zaterdag 6 september van Kasteel Vorden naar Laren, zo'n 14 kilometer.

Het goede doel van hun deel van het Pieterpad was het hospice, en daar waren we natuurlijk heel blij mee. Om tien uur begon een enthousiaste groep van ruim veertig wandelaars, waaronder vijf deelnemers van het hospice, aan een prachtige tocht. Al wandelend werd er heel wat informatie over het hospice uitgewisseld. Halverwege stond een lekkere lunch klaar en kon iedereen even rusten.

De weergoden bleven de wandelaars ook het laatste stuk gelukkig goed gezind. Vanaf Laren werden zij per auto weer naar Vorden teruggebracht. Het was een fantastische, goed georganiseerde dag, die behalve veel wandelplezier ook een nog onbekend bedrag voor het hospice opleverde.

Eten bij Nicolien

Aanschuiven aan een prachtige ovale tafel in een middeleeuws huis in hartje Zutphen, kaarslicht, lekker eten, leuke mensen om je heen en een warme sfeer, opgeroepen door een hartelijke gastvrouw en -heer. Wie wil dat niet eens meemaken?

Nicolien den Heyer, bekend in Zutphen en omstreken vanwege haar niet aflatende acties voor de restauratie van onder andere monumentale Zutphense kerkorgels, heeft besloten haar table d'hôte een jaar lang te organiseren ten bate van ons hospice! We aten er proef, en het was geweldig. Als geen ander is Nicolien in staat een vertrouwde sfeer te scheppen en

haar partner Harry van Zutphen vertelt boeiend over zijn hobby: het bouwen van violen. We hopen dat Nicolien dit jaar heel veel gasten mag ontvangen. Haar adres is Proosdijsteeg 3 (om het hoekje) in Zutphen – de eetkamer kijkt uit op de prachtige Walburgkerk – en haar telefoonnummer is 0575-419619. Een aanrader.

Van één van de vrijwilligers

Werken als zorgvrijwilliger in het hospice is je handen uit de mouwen steken omdat iemand anders ze nodig heeft.

In het hospice kom je als naaste toe aan dat waar het om gaat: samen met je vader, je moeder, je partner, je vriend of vriendin, het laatste, moeizame, soms pijnlijke, stuk van zijn of haar leven gaan. Je bent nu nog alleen het kind, alleen de partner, de vader of moeder, de vriend of vriendin. Je bent niet meer primair verantwoordelijk voor de zorg en daardoor kan je ook aan jezelf toekomen, aan je relatie, kan je misschien nog even genieten van elkaar. De voortdurende zorg voor je naaste wordt voor een groot deel overgenomen.

Het hospice is dan een tweede huis, een bijna (als) thuis huis. Er alleen nog maar zijn voor de zieke, in de logerkamer slapen of thuis, even tv kijken of je krantje lezen in de huiskamer van het hospice, misschien even wat voor jezelf koken. De rust keert terug, zodra je niet meer zelf de zorg hoeft te verlenen. Een ander steekt zijn handen uit de mouwen en jij bent er alleen nog voor je naaste (en jezelf).

Wie Wat Waar

WIE

Anneke Dorhout Mees vertelt in een interview over de achtergronden en de start van ons hospice.

WAT

Negenhonderd exemplaren zijn er verspreid. Het is een echt hebbeding geworden, de catalogus bij de tentoonstelling Kleurrijk Leven. En hij is nog steeds te koop, bij het hospice.

WAAR

Op 28 oktober was de jaarlijkse verwendag voor de vrijwilligers. Het officiële deel vond plaats in de Refter van het Stedelijk museum.

In gesprek met **Anneke Dorhout Mees**,
stichter van Hospice Zutphen
door **Suzanne Biewinga**

Het hospice heft je boven jezelf uit

Anneke Dorhout Mees

Op een mooie nazomermiddag ga ik op bezoek bij Anneke Dorhout Mees in haar nieuwe woning in de Tusselerhof in Lochem. Zij heeft erin toegestemd dat het niet alleen een gezelligheidsbezoek is. Zij zal vertellen over het hoe en waarom van het ontstaan van het hospice. Brozer en weer een beetje kleiner dan de laatste keer dat ik haar zag, maar even glashelder, vertelt zij haar verhaal.

Sharing the darkness

"Het idee voor het hospice ontstond in 1993 in Engeland. Ik was net gestopt met mijn werk als Remonstrantse dominee en dacht in het Quakers-centrum in Woodbrooke na over wat ik na mijn pensionering verder met mijn leven wilde gaan doen. Tijdens mijn verblijf in Woodbrook werd ik ziek. Aan bed gekluisterd begon ik te lezen: 'Sharing the darkness', geschreven door Sheila Cassidy. Een aangrijpend boek over haar leven en over de spiritualiteit van mensen die zich geroepen voelen tot de zorg voor terminale patiënten.

"In Engeland zijn hospices eerder ontstaan dan in Nederland. Voor mij was het boek van Cassidy een inspiratiebron om in Nederland aan de slag te gaan. Ik wilde met mijn leven iets nuttigs doen, iets tot stand brengen dat er nog niet was.

Ik identificeerde mijzelf ook met de situatie van een gast in een hospice. Als ik in die situatie zou zijn, zou ik het fijn vinden als er zoiets als een hospice was.

Na het overlijden van mijn ouders erfde ik geld dat mij de kans bood om dat ideaal vorm te geven. Ik heb de Stichting Mensen in de Knel (MIK) opgericht en daarin de erfenis ondergebracht met als doel een hospice te financieren.

Zoektocht

"Er waren nog vrijwel geen hospices in Nederland en de verschillende initiatieven wisten ook niet van elkaars bestaan. Daarom was het lastig om uit te vinden wat een hospice precies is en hoe het werkt. Het werd een zoektocht die uiteindelijk in Haarlem een voorbeeld opleverde van een

Bijna-thuis-huis dat wij fantastisch vonden.

"Niet alleen leek dat financieel haalbaar, het sprak ons ook aan dat vrijwilligers een groot deel van de zorg op zich nemen. Vrijwilligers zorgen ervoor dat de sfeer in huis bijna net zo is als thuis; de gasten komen niet in een instelling. Vrijwilligers geven aandacht en liefde, een gevoel van veiligheid en geborgenheid. Zij hebben de tijd die professionals niet hebben.

"Vrijwilligers zijn natuurlijk ook niet allemaal lieverdjes, maar ik denk wel eens dat ze als het ware boven zichzelf worden uitgeheven. In dit soort grenssituaties gedragen mensen zich anders, met meer diepgang en meer liefde dan in de gewone dagelijkse sleur.

Een van de eerste hospices

"Wij zochten naar een geschikte locatie. Ook dat was een hele speurtocht. We keken of het mogelijk was samen te werken met een grotere instelling die als achterwacht zou kunnen fungeren. Maar uiteindelijk lukte dat niet en kochten wij een woonhuis in Brummen.

"Maar toen... Het bestuur van Mik had niet de ambitie zelf het hospice op te zetten. Dat moesten anderen doen. Maar die anderen moet je wel vinden. Het werd de derde zoektocht, nu naar mensen die een werkgroep wilden vormen en vervolgens het bestuur van het hospice wilden zijn. Dat was niet eenvoudig.

"En natuurlijk moesten wij ook voldoende vrijwilligers vinden en hen opleiden om het werk te gaan doen. Stichting Noaberhulp heeft ons daarin bijgestaan. Wij hebben enorm veel voorlichting gegeven. De mensen in de omgeving, inclusief de huisartsen, hadden eigenlijk nog nooit van een hospice gehoord. Zo hier en daar waren er mensen die ons hielpen. Een van de specialisten in het Spitaal bijvoorbeeld, opende allerlei deuren voor ons.

"Het huis in Brummen werd verbouwd en ingericht. We zochten naar spullen, in allerlei winkels, bij de kringloop, en ook mensen zelf brachten dingen mee. We maakten een interieur waarin mensen zich thuis konden voelen. Waarin zij ook hun eigen zaken konden meenemen. En hun huisdieren.

In 1997 is het hospice in Brummen geopend. Het was een van de eerste hospices in Nederland.

Een plek voor iedereen

"Van meet af aan was er de zorg om het geld. Stichting Mik heeft een kapitaal, maar dat is niet bodemloos. Het hospice moet op den duur grotendeels zichzelf bedruipen om te kunnen blijven bestaan. Het probleem is dat verzekeraars veel te weinig vergoeden, sommige zelfs helemaal niets. Met de verhuizing naar Zutphen is de financiële positie verslechterd. Het nieuwe gebouw is prachtig en heel sfeervol, maar wel erg duur. Toch was het duidelijk dat Zutphen een betere plek voor ons zou zijn dan Brummen; het is groter en de verbindingen zijn beter.

In 1997 is het hospice in Brummen geopend. Het was een van de eerste hospices in Nederland.

"Een ding staat vast: het hospice is er voor iedereen. Voor mensen die de volledige dagvergoeding kunnen betalen en voor mensen die dat maar zeer ten dele kunnen. Het is fijn dat gasten naar draagkracht bereid zijn zoveel bij te dragen en dat nabestaanden zoveel schenkingen doen aan het hospice."

De middag is voorbij. Het is allang etenstijd. Ik heb veel gehoord. Toch moeten mij nog een paar vragen van het hart.

Hoe vindt u het dat uw naam op het naambordje van de vergaderkamer staat, boven in het hospice?

"Het is een beetje te veel eer. Het is heel leuk, maar ik wil verder niet in de belangstelling staan. Ik ben met iets begonnen, maar heb het absoluut niet alleen gedaan. Het was fijn om het met mensen samen te doen. Alles is afhankelijk van de inzet van velen, toen en nu."

Heeft uw werk voor het hospice gemaakt dat u zelf anders aankijkt tegen vragen van leven en dood?

"Nee eigenlijk niet. Als predikant word je toch al wel geconfronteerd met deze vragen.

Ik ben wel bezig geweest met punten als euthanasie. Er waren hospices die dat absoluut niet wilden. Ik vind dat euthanasie mogelijk moet zijn, al komt het tegenwoordig, als gevolg van betere pijnbestrijding en meer mogelijkheden tot palliatieve sedatie, waarschijnlijk minder voor. Het is goed dat de verschillende mogelijkheden er zijn om mensen in hun laatste levensfase zo goed mogelijk bij te staan."

Dan mijn allerlaatste vraag: Welk wijs advies heeft u als oprichter voor de mensen die nu het hospice dragen?

"Communicatie is heel belangrijk. Goede communicatie onderling en ook naar buiten natuurlijk. Als mensen veel kunnen en veel weten, dan gaan ze soms te gemakkelijk hun eigen gang. Communiceer goed en werk goed samen. En heb persoonlijke aandacht voor je donateurs."